

nu pludselig gik i hak, at man enedes om den, så holdt op med at kræve en overholdelse af kvoteloven? Man spørger: Kan det være så rivende galt, at aftalen mellem regeringen og landsstyret har medført, at landsstyret har fået lov til at sanere Føroya Fiskavirkings lån fra de oprindelige 700 mio. kr. og dernæst 340 mio. kr. helt ned til 70 mio. kr. nu?

Man må påtåle, at denne sanering er sket. Vi husker jo, hvorfor Føroya Fiskavirking blev stablet på benene, og denne sanering ned til 10 pct. af dens oprindelige låneforpligtelser er først og fremmest en forbrydelse mod vores erhvervsfolk, der blev fejlet ud, selv om de klarede at forrente 10 gange det beløb, som Fiskavirkings nuværende ledelse sammen med Føroya Banki, sammen med Finansieringsfonden ikke klarer at finansiere. Hvis Føroya Fiskavirking bliver saneret på denne måde, betyder det igen unfair konkurrence udslettelse af de 10-15 fiskevirksomheder, der har bygget sig op de sidste 3 år til trods for dette monopolforetagende Føroya Fiskavirking.

Jeg regner ikke med, at en mulig aftale – mundtlig har den været, hvis den er virkelighed – kan dokumenteres i en kommende bankundersøgelse, men jeg tror, det er klogt, hvis statsministeren kommer herop og bekræfter eller forhåbentlig afkræfter, at der er en sammenhæng imellem enigheden omkring bankundersøgelsen og disse utrolige fremskridt, som landsstyret pludselig har klaret i sin ellers meget fastlåste situation omkring kvoter og sanering af Føroya Fiskavirking.

Vi plejer at sige, at succes avler succes. Vi må så i hvert fald nu konstatere – det har jeg gjort i mange år her fra talerstolen – at hele den økonomiske redningsplan omkring Færøerne er slået fejl, og årsagen er, som jeg har sagt før, at alle de forudsætninger, der forårsagede krisen i 1980'erne, stadig væk er uændrede. Det færøske skattetryk er et symptom på en alt for stor offentlig sektor. En eftergivelse af rentebetalingen fra Færøerne til Danmark, en sanering af Færøernes gæld til Danmark ville være at drage de forkerte konklusioner og ville få ulykkelige konsekvenser for Færøerne.

Fraflytningen er også en naturlig følge af og ikke en årsag til krisen. I en almindelig dagsavis på Færøerne ser man mellem 30 og 40 annoncer om tvangsauktioner, og samtidig ser man dusinvis af offentlige stillingsannoncer. Det er Færøernes problem, og det vil jeg bede regeringen være opmærksom på under de videre forhandlinger med Færøerne.

Professor Paldam har ganske tydeligt i Grønlands tilfælde, og det passer fortræffeligt også på Færøerne, påvist, at et stort pengetilskud udefra, som der ikke ligger en produktion til grundlag for, først og fremmest fører til en stor offentlig sektor, til nogle høje offentligt inspirerede lønninger, til dårlig konkurrenceevne i erhvervene, til spirekvælning, til stort offentligt forbrug og sluttelig til en økonomisk kollaps.

Nu må man håbe på, at færingerne ikke sætter sig ned og venter på resultatet af en bankundersøgelse. Løsningen på den færøske krise ligger ikke så meget hernede som på Færøerne. Det er især i Lagtinget, at løsningerne må findes, men det er nødvendigt, at regeringen medvirker positivt, eftersom regeringen har spillet så stor en rolle i de planer, der er udført i de sidste 2 år.

De færøske politikere er selvfølgelig uenige om, hvordan vi kommer ud af krisen, der har medført denne store arbejdsløshed, finanslovsunderskud, offentlig gæld, skyhøjt skattetryk, store problemer med familieøkonomien, dårlige muligheder for at finansiere erhvervslivet, en fuldstændig fejlslagen fiskeripolitik både i fjor og også i år og som følge af dette den katastrofale fraflytning.

Folkeflokken har gang på gang påvist nogle hovedpunkter for en effektiv genopretning. Vi må først og fremmest få en forbedring af det færøske erhvervslivs konkurrenceevne, og dette opnås kun ved en drastisk sænkning af omkostningsniveauet. Nøglen hertil ligger i indførelse af et bruttoskattesystem med et højt bundfradrag, en reduktion af skattetrykket helt ned på ideelt 20-30 pct. og en sænkning af marginalskatten til ideelt kun en 30-40 pct. Derved kan man gennemføre en stigning i reallønnen efter skat, selv om den nominelle løn justeres ned i forhold til den endnu større sænkning i skattetrykket.

Vi må derudover også prøve på at sænke rentebeskatningen og sænke momssatsen på de nuværende 25 pct. Det er alt for højt.

Landskassens skatteindtægter vil som følge af det ovennævnte falde betydeligt i første omgang, men meget hurtigt på grund af dynamiske følgevirkninger vil provenuet vokse kraftigt. Den voksende beskæftigelse og det bredere skattegrundlag vil forøge det offentliges provenu. Når man som borgerlig snakker om et bredere beskatningsgrundlag, tænker man på flere og større indtægter for flere mennesker i arbejde og ikke den socialistiske måde at se et bredere skattegrundlag på, nemlig ved på flere forskelli-